Ao. 1855. No. 48.

Zaturdag 21 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 18 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 16 dezer maand No. 442, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Inspecteur van het Hospitaal* benoemd, de 1e. Luitenant Kwartiermeester bij de Troepen alhier, de Heer N. Nielson.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

April 18. Van de slavin *Caro*, geboren in 1819, dochter van *Charlotte*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. F. Hanssen.

» » Van de slavin *Bebe*, geboren in 1831, dochter van *Magdalena*, (*Zeewijk*),— toebehoorende aan plantaadje *Resolutie*, divisie *beneden Cottica*.

» » Van de slavin *Kokette*, geboren in 1811, waarvan de moeder onbekend is,— toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van het slavenkind *Hatterman*, geboren in 1848, zoon van *Cato* of *Kato*,— toebehoorende aan Plantaadje *Naccaraccibo*.

» » Van het slavenkind *Louis*, geboren in 1854, zoon van *Albertina*,— toebehoorende aan J. A. W. Rivoire.

» » Van den slaaf *Sullij*, geboren in 1833, zoon van *Kittij*,—toebehoorende aan plantaadje *Nurserij*.

» » Van de slavin *Betwilson*, geboren in 1822, dochter van *Marij*, en haar kind *Roxanna*, geboren in 1850,— en *Alphonse*, geboren in 1849, zoon van *Anna Maria*, toebehoorende aan plantaadje *Nurserij*.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 18den dezer maand No. 452, zijn tot *Leden van den Schuttersraad* voor dit loopend jaar benoemd:

de Sergeant-majoor A. H. Vallée en de Korporaal R. J. M. O'Ferrall.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 463, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Raad Hoofd-Ingeland* in het district *Nickerie* benoemd, de Heer L. Carbin.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 April 1855.

Van wege Zijne Excellentie den heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan het slavenkind *Venus*, geboren in 1848, dochter van *Solitude*, toebehoord hebbende aan den boedel M. R. Herbert geb. La Traille.

2o. Aan het slavenkind *Sophia*, geboren in 1853, dochter van *Frederika*,— toebehoord hebbende aan plantaadje *Groot Cuijlenburg*, divisie *boven Cottica*.

3o. Aan het slavenkind *Margariet*, geboren in 1846, dochter van *Bebe*, toebehoord hebbende aan de weduwe J. Bromet geb. Sanches.

4o. Aan de slavin *Babet*, geboren in 1806, dochter van *Amerentie*,— toebehoord hebbende aan plantaadje *Halle in Saxen*, divisie *boven Cottica en Perica*.

5o. Aan de slavin *Lolo*, geboren in 1835, dochter van *Jansy*, en haar kind *Pauline-Marie*, geboren in 1854,— toebehoord hebbende aan N. en E. Herbert.

6o. Aan de slavin *Sanna*, geboren in 1834, dochter van *Betty*,— toebehoord hebbende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen.

7o. Aan het slavenkind *Johanna*, geboren in 1854, dochter van *Constantie*,— toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. C. Cordua.

8o. Aan het slavenkind *Sophie*, geboren in 1853, dochter van *Hendrika*,— toebehoord hebbende aan plantaadje *Osembo*, divisie *Para*.

9o. Aan de slavin *Laurentina*, geboren in 1840, dochter van *Doortje*,— toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. F. S. Vanier nom. ux.

10. Aan de slavin *Amimba*, geboren in 1808, waarvan de moeder onbekend is,— toebehoord hebbende aan den minderjarige C. Cammel.

11o. Aan den slaaf *Jacobus*, geboren in 1803, waarvan de moeder onbekend is,— toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. van E. D. van Halfhide.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Venus van Bol.*
2o. *Catharina Sophia Suijdon.*
3o. *Adolphina Rebecca Brommer.*
4o. *Elisabeth Sluipwijk.*
5o. *Louisa Cecilia Relijveld.*
Pauline Marie Relijveld.
6o. *Maria Susanna Dalwesen.*
7o. *Johanna Paulina Bloemendaal.*
8o. *Sophia Louisa Wijlkens.*
9o. *Maria Laurentina Aijlen.*
10o. *Johanna Amimba Chamel.*
11o. *Jacobus Half.*

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 20 April 1855.

[5861] Ten verzoeke van den Heer Johann Dieterich Horst, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements.Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op **ZATURDAG** den 21sten dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 April 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 20 April 1855.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Johann Heinrich Lente

en

Maria Catharina Constantia van Uijtrecht.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 17 April ll., de slaaf *Welkom*, aankomende de kinderen van A. C. Dobij.

Op den 18n. April ll., de slaaf *Joseph*, aankomende den bl. Moron, in dienst van M. T. Reder Jr.

Op den 19n. April ll., de slavin *Keetje* en haar zoon *Eduard*, aankomende C. H. Aulorius.

Terwijl sedert 1 Maart ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Robijn*, aankomende pl. *Goede Hoop*.
2o. De slavin *Truitje*, aankomende de minderj. A. Wiessel.
en 3o. De slaaf *Johannis* of *Kwassie*, aankomende M. T. van der Stede.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 20 April 1855.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

(6048) Den 20sten April 1855. G. A. Robinson echtgenoote van W. P. Austin aan D. de Barrios, van het Huis en Erf aan de *Hooge straat*, N. W. La. E No. 333, O. W. La. D No. 70.

Idem. L. J. Tjakkes aan J. M. Polak qq., R. M. Polak en S. M. Polak, ieder voor de *helft*, van het Erf met de daarop staande gebouwen aan de *Wageweg straat*, N. W. La. A No. No. 256, O. W. La. B No. 104.

Paramaribo, den 20 April 1855.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 18 April 1855.
(6862) Op Zaturdag den 21sten dezer, zullen door het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden gepronuntieerd de Dictumis gewezen in de navolgende boedels, als van:

Sophia Johanna van der Kamp weduwe Johan Christoph Treheen.
Caroline Susanna Keetelaar wed. J. P. Tafares.
Charlotte Stapelbroek.
Joseph Fortuin Empel.
Jan Christoffel Fallenstad.
George Caddell.
Hendrik Johannis Werkendam.
Anna Maria Gotschin.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
J. ELLIS.

AANBESTEDING.

De ondergeteekende zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, aan den *minst inschrijvende* aanbesteden:

Het in orde brengen en tot den dienst geschikt maken van *drie* Eivormige Tonneboeijen,

liggende in de nabijheid van 's lands magazijnen achter het fort *Zeelandia*, waaromtrent de noodige informatien bij den ondergeteekende kunnen ingewonnen worden.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements-Secretarie zal geligt worden op Dingsdag den 1n. Mei, des middags ten 12 ure.

Paramaribo, den 20 April 1855.
De Havenmeester etc.,
G. DUIJCKINCK.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Rotterdam, 7 Maart.

Men leest in de *Amst. Courant* het volgende omtrent de zaak van Gibson.

New-York, 12 Februarij.

In de afgeloopen veertien dagen is te Washington weinig van belang voorgevallen voor het buitenland. De zaak van Gibson is nog altijd bij het kongres hangende, en de *Herald*, zijn ijverigste en bijna eenige voorstander onder de dagbladen van naam, begint aan het welslagen zijner pogingen zeer te wanhopen.

Ik zend u hiernevens eenige officiële stukken, aan genoemd blad ontleend, en die, naar ik vertrouw, door u zullen kunnen worden opgenomen, omdat, mijns inziens, de mededeeling van den inhoud dier korrespondentie tot regt verstand der zaak kan strekken. (*Wij laten deze stukken hieronder volgen.*) Een ander onzer bladen laat zich aldus uit:

»Nadat de heer Walter M. Gibson, de man van Batavia (Holland), het hollandsche gouvernement te 's Hage, en onze eigen regering te Washington met zijne klagten heeft lastig gevallen, doet hij nu een beroep op den voorzitter der commissie voor buitenlandsche zaken in het Huis der Vertegenwoordigers. Maar het zal u niet helpen, mijnheer Gibson! alles vergeefs! De openbaarmaking van uwen brief aan de hollandsche regering ontneemt u, in de publieke opinie, alle regt welk ook, om zelfs op de minste bescherming aanspraak te maken.”

De stukken, waarvan onze korrespondent in den aanhef van zijn schrijven gewaagt, zijn de volgende:

I.

De heer Marcy, secretaris van staat, aan den president.

Washington, 19 Jan. 1855.

Na de uitgave der correspondentie tusschen den secretaris van staat en den minister der Vereenigde Staten bij de Nederlanden, betrekkelijk de zaak van Walter M. Gibson, geschied ten gevolge eener resolutie van het Huis der Vertegenwoordigers van 27 Julij jl., bleek het, dat een gewigtig stuk, mede in de termen van dat besluit vallende, niet overgelegd was. Dit stuk was het voorgegeven afschrift van een brief van Walter M. Gibson aan de regering van Nederlandsch-Indie, gedateerd 25 Februarij 1852.

Ik acht het behoorlijk u een nieuw afschrift te zenden, hetwelk ik meen een duplikaat te zijn van het vroeger door onzen minister te 's Gravenhage aan het departement gewordene, en tevens de oorzaak te ontvouwen, waarom dit stuk niet reeds mijn rapport aan u van den 16 dezer verzelde.

Het is de gewoonte bij het departement, om aan alle personen, die eischen hebben aan vreemde regeringen wegens verlies van eigendom of persoonlijke beleedigingen, onder behoorlijk toezigt, inzage der stukken te verleenen, welke op hunne respective aangelegenheden betrekking hebben. De gewone loop werd gevolgd ten aanzien van den heer Gibson. Hangende de onderhandelingen betreffende zijne zaak en terwijl de afschriften voor het congres gemaakt werden, verzocht hij menigmaal verlof om de daartoe betrekkelijke stukken te mogen onderzoeken, hetgeen hem altoos werd toegestaan. De depeches van den heer Belmont van 5 Maart en de daarbij gevoegde stukken, waren voor eenigen tijd, buiten het departement, in zijn bezit. Hij gaf al wat hem was toevertrouwd, gelijk men onderstelde, terug. Buiten den heer Gibson en de ambtenaren aan het departement heeft niemand, zoover men weet en naar men gelooft, de papieren betreffende de zaak van den heer Gibson in handen of onder de oogen gehad.—Een der documenten, welke de bovenbedoelde depeche verzelden, was de nota van den heer van Hall, van 25 Feb. 1854, waarin hij schrijft dat een afschrift van Gibson's brief aan den gouverneur van Nederlandsch-Indie (het thans vermiste stuk) was bijgevoegd, en er is geen twijfel aan of het heeft inderdaad de kopij der door den heer Belmont aan het departement gezonden nota vergezeld.

Nadat de papieren teruggekomen waren, werd de depeche van den heer Belmont daaronder niet gevonden; maar daar de heer G. in Europa was en niet tot verantwoording kon worden geroepen werd de heer Belmont om een duplikaat verzocht, dat door hem werd overgemaakt.

Bij de ontdekking dat het afschrift van dezen brief des heeren Gibson aan den Nederlandschen gouverneur, aan de door het Huis der Vertegenwoordigers bekend gemaakte dokumenten ontbrak, zijn al de papieren tot deze zaak betrekking hebbende naauwkeurig onderzocht; maar de bewuste brief is niet in het aan het departement berustend *dossier* gevonden. Het is volstrekt zeker, dat het uit de andere papieren verdwenen is, nog eer de afschriften ter voldoening aan den gegeven last, gemaakt werden. De heer Gibson is te dezen aanzien ondervraagd, en beweert dat het papier niet onder de hem in handen gegevene korrespondentie voorkwam, en kan de verdwijning niet verklaren, maar verzekert ten stelligste dat hij *al* de geleende stukken aan het departement heeft teruggezonden.

Dat het onder de van den heer Belmont ontvangen papieren geweest is, lijdt geen twijfel, want een aantal tot het departement behoorende personen herinneren het zich duidelijk. Het werd voor een belangrijk stuk gehouden en door het Nederlandsch gouvernement krachtig op den voorgrond gesteld bij de betwisting van des heeren Gibson's eisch tot schadevergoeding. De hoofdinhoud er van, gelijk bij onderzoek kan blijken, komt voor in eene onder de gedrukte stukken behoorende nota van den heer van Hall aan den heer Belmont, dd. 25 Februarij 1854. Ook in de nota van 29 Junij van den heer van Hall aan den heer Belmont, even als in des ministers antwoord van 4 Julij, wordt er van gewag gemaakt.

Ik heb van den heer Gevers, minister van den koning der Nederlanden bij deze regering, eene mededeeling ontvangen, vergezeld van een afschrift van den, volgens het Nederlandsch gouvernement, door den heer Gibson aan den gouverneur van Neerlandsch Indie geschreven brief. Meer dan eens las ik het door den heer Belmont toegezonden afschrift van dien brief naauwkeurig, en ik twijfel niet of de kopij welke de nota van den heer Gevers aan mij vergezelt, is een dupli-

kaal van die welke op het register van het departement voorkwam, maar thans vermist wordt. Het door den minister van den koning der Nederlanden gezonden afschrift en zijne des betreffende nota aan mij, vergezellen deze mededeeling.

(*get.*) W. L. MARCY.

II.

Jhr. Gevers, vertegenwoordiger der Nederlandsche regering te Washington, aan den heer Marcij.

Washington 10 Jan. 1855.

Mynheer de secretaris van staat!

Toen ik dezen morgen de dokumenten betreffende de zaak van kapt. Walter M. Gibson doorliep, welke den 17 Dec. jl. aan het congres werden medegedeeld, bemerkte ik met eenige verwondering dat het stuk, door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken te 's Gravenhage bij zijne mededeeling van 25 Febr. 1854 aan den heer Belmont, minister-resident van de Vereenigde Staten bij het hof der Nederlanden, gevoegd, onder de ontvangen papieren ontbrak.

In dien brief roept de heer Gibson de genade in van Z. Exc den gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indie; erkent de strafwaardige onvoorzigtigheid zijner handelingen, en verzoekt om eene spoedige beslissing, in de hoop dat verzachtende omstandigheden de straf mogen verligten welke hij erkent verdiend te hebben. De heer Belmont maakte geen gewag van de ontvangst van dien brief, welks origineel in het bezit mijner regering is, en de minister van buitenl. zaken achtte het noodig, hem, bij depeche van 29 Junij jl. een afschrift er van te zenden, en zijne bijzondere aandacht te vestigen op de in dien brief door den heer Gibson afgelegde volledige bekentenis zijner verkeerde handelwijze, zonder schijn van ontkenning der echtheid van den door hem aan den sultan van Djambi gezonden brief, welk laatste hij thans beweert verdicht te zijn.

Ik neem de vrijheid, mijnheer de secretaris van staat, u inliggend een afschrift van dien zonderlingen brief des heeren Gibson aan den gouverneur-gener. van Nederlandsch-Indië te zenden, met verzoek, zoo goed te willen zijn, ook dit stuk ter kennis van het kongres te brengen, ten einde de documenten te kompleteren welke dienen moeten om deze zaak in het regte licht te stellen.

In de hoop dat gaarne door u zal worden voldaan aan een verzoek, hetwelk meer dan geregtvaardigd wordt door het gewigt der zaak en de noodzakelijkheid om de publieke opinie omtrent de juiste oorzaken in te lichten, welke den heer Gibson verdiende straf op den hals hebben gehaald, maak ik van deze gelegenheid gebruik, om u, mijnheer de secretaris van staat, de verzekering te *hernieuwen* mijner hoogachting.

(*get.*) J. C. GEVERS.

III.

Bijgevoegde brief van kapt. Gibson aan het Nederlandsch Gouvernement.

Batavia, 25 Feb. 1852.

Excellentie!

Nog eenmaal neem ik de vrijheid u over mijne zaak te onderhouden, en ik hoop daarbij in het minst niet mijne verdediging te beproeven, maar wensch mij zelven veeleer geheel op de zachtmoedigheid van Uwe Excellentie en van Uwe regering te verlaten.

Ik ben op dit oogenblik in vrijheid, maar te eeniger tijd gevangenneming verwachtende, moet ik bekennen dat ik dezen staat van onzekerheid eene strenge straf vind. Ik weet en beken met het grootste berouw, dat mijne verbeelding en mijne ijdelheid gedurende het grootste gedeelte van mijn verblijf binnen de landpalen der regering van Neerlandsch-Indie de overhand op mijn oordeel gehad hebben. Ik herinner mij, luid gebluft te hebben dat ik een potentaat in de Oost zou worden (*to have indulged in bravodoes, that I would become a potentate in the East*), en dit tegen Europeanen en inboorlingen, die ik moet onderstellen dat mijne woorden als ijdele zotteklap (*as a vain glorious boast*) beschouwden; ik moet evenwel ter verschooning aanvoeren, dat dit geschied is, nadat ik mij aan het overmatig gebruik van wijn had te buiten gegaan (*after a plentiful indulgence in wine*); maar al te dikwijls ben ik in mijn leven door een of ander overdreven gekleurd romanesk idee afgeleid (*led away by some high coloured romantic idea*); doch, gelijk ik bij den aanvang zeide — ik schrijf bij deze gelegenheid niet om mij te verdedigen, maar om te bekennen dat ik zeer misdeed door op eene te vrije wijze met inboorlingen te spreken, en laatstelijk door mijn bootsman te vergunnen om naar de binnenlanden te vertrekken, en door een brief aan een inlandsch hoofd in de maleische taal gerigt, te onderteekenen, zonder den oproerigen inhoud (*its inflamatory contents*) er van genoeg te onderzoeken. Ik beken het ernstig misdrijf van de toezending eener mededeeling — van hoedanigen aard dan ook — aan zulk een personaadje, en aan mijn bootsman toetestaan mijn schip te verlaten en zonder kennisgeving aan de overheid tot het binnenland door te dringen. Ik kan mij niet meer bijzonderheden herinneren dan welke ik reeds bij vroegere gelegenheden heb medegedeeld; en thans onderwerp ik al het gebeurde aan het oordeel van Uwe Excellentie, en beschik dan over mij gelijk uwe zachtmoedigheid het zal ingeven. Ik verdedig mij niet, maar verzoek alleen om eene spoedige beslissing, in de hoop dat er verschoonende omstandigheden genoeg zullen gevonden worden, om het vonnis, dat ik strikt genomen verdien, te verzachten.

Ik blijf, enz.,

(*get.*) WALTER M. GIBSON.

In het Handelsblad leest men het volgende:

Men schrijft ons, en wij melden met genoegen, dat de regering der Ver. Staten bepaaldelijk geweigerd, heeft den eisch tot schadevergoeding voor kapitein Gibson, op het Nederlandsch gouvernement, te ondersteunen.

Aan de memorie van toelichting van een ontwerp van wet regelende de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen, ingediend aan de Tweede Kamer der Staten Generaal, ontleenen wij het volgende:

Even als in het moederland, behooren het beheer en de verantwoording dier geldmiddelen hunnen grondslag te vinden in eene jaarlijks vast te stellen algemeene begrooting van inkomsten en uitgaven, waarbij al de baten en lasten der overzeesche bezittingen en kolonien, onverschillig of zij buiten dan wel in het rijk in Europa worden ontvangen of gekweten, zoo naauwkeurig mogelijk moeten worden opgenomen. Hoewel elke overzeesche bezitting hare eigenaardige behoefte heeft en zij onderling weinig met elkander gemeen hebben, schijnen toch hare *gemeenschappelijke betrekking* tot den moederstaat en de wijze, waarop zij van uit het rijk in Europa bestuurd worden, mede te brengen, dat die begrooting *slechts één geheel* uitmake. Alleen hierdoor wordt éénheid van regeling in het koloniaal finantiewezen mogelijk en ziet de regering zich in staat, om duidelijk en juist het cijfer te bepalen der directe voordeelen die het aanhouden der kolonien ten behoeve van 's rijks schatkist jaarlijks heeft afgeworpen. Eene afzonderlijke begrooting voor iedere bezitting op zich zelve zoude slechts tot verbrokkelde voorstelling moeten leiden en, wel verre van op het verschil tusschen uitgaven en inkomsten iets te kunnen afdoen, het beheer en de verantwoording dier geldmiddelen alleen aan te grooteren omslag en duisterheid blootstellen.

Engeland.

London, 5 *Maart*.

De *Times* treedt in een onderzoek der gevolgen, die de dood van den keizer van Rusland kan na zich slepen. Het zegt, onder anderen, dat het de vraag zal zijn, of de nieuwe keizer, die gezegd wordt vredelievende bedoelingen te koesteren wel den moed zal hebben om in overeenstemming daarmede te handelen en aan de oud-Moscovische partij het hoofd te bieden, aan wier hoofd zich zijn eigen broeder, de grootvorst Constantijn bevindt.

Ondertusschen verlieze men niet uit het oog, dat de voornaamste oorzaak van den oorlog met den dood van keizer Nicolaas verdwenen is. Het is onmogelijk, dat zijn opvolger van zijne onderdanen dezelfde opofferingen, dezelfde gehoorzaamheid, hetzelfde vertrouwen in het voortzetten van den oorlog kan vorderen, als een souverein, die meer dan dertig jaren lang over zijn geheele rijk het bevel voerde.

De regering van den nieuwen Czaar kan met gevaren te worstelen hebben, die zijn vader niet gekend heeft, zoo als oneenigheden in den boezem zijner familie, de mindere toegenegenheid zijner onderdanen, geheime en vijandige oogmerken tegen het bestaan zijns bestuurs, waarbij nog komt, dat de oorlog al die gevaren vermeerdert. Om dien oorlog dus voort te zetten, zal hij een nog grooter geestkracht moeten ontwikkelen dan zijn vader, die intusschen onder zijn last bezweken is. Maar wanneer hij daarentegen den vrede wil sluiten, dan zou zijne positie oneindig beter zijn dan die van zijn vader. Hij is niet verpligt om de mannen in het bestuur te houden, die den oorlog geprovoceerd hebben.

Wat overigens den overleden Czaar betreft, deze werd in centraal Europa beschouwd als de kampioen van het absolute gezag, als de grootste antagonist van liberale instellingen. In Duitschland had hij een ontzagelijken invloed verworven. De Russische partij te Berlijn had hare eer en onafhankelijkheid voor een egunst van den Czaar verkocht; ja, bij zekere Duitsche hoven was hij meer souverein dan zij, die er de waardigheid van droegen. Voor hen, die zich zulke slaafsche aanhangers van hem betoond hebben, is zijn dood een gevoelige slag. Thans toch kunnen zij niet op eigen krachten vertrouwen, noch zich beroepen op hunne bewezene diensten, want hem, dien zij zoo zeer gediend hebben, heeft hun thans niet meer noodig. Zij allen, en vooral de koning van Pruissen, zullen thans inzien, hoe zwak eene staatkunde is, die niet gebouwd is op en in overeenstemming is met de ware belangen des volks.

Den 13*den*.

Eerst thans houden de Engelsche weekbladen hun doodengerigt over Nicolaas I. De bespiegelingen, welke de dagbladpers aan dit sterfgeval knoopten, zijn thans eenigzins kalmer geworden en de hoopvolle verwachtingen, welke het aanvankelijk in het leven riep, beperken zich thans tot eene geringe mate. Zoo maakt de *Economist* onder anderen de opmerking, dat zelfs de zoogenaamde Duitsche of

vrede partij in Rusland eene anti-Europesche rigting volgt. Zij onderscheidt zich van de oud-Russische partij slechts door minder heftigheid en grootere diplomatieke voorzigtigheid. Doch het lijdt geen twijfel, dat zij hetzelfde doel langs andere wegen beoogt. Zij houdt het er voor, » dat de vrucht nog niet rijp is" en zoude » *reculer pour mieux sauter.*" Europa daarentegen is met de *permanente* Russische politiek in strijd en moet er voor zorgen, dat Konstantinopol niet alleen niet in 1855, maar nimmer in Ruslands handen valt. Waarborgen daarvoor wil en kan ook de Duitsch-Russische partij niet goedschiks geven. — De *Press* zegt, » dat de vooruitzigten niet gunstig voor den vrede zijn. Wel is waar stuit de vrede te *St.* Petersburg, — in weerwil van het keizerlijke manifest, hetwelk een conventioneel document is, — op geene onoverwinnelijke bezwaren; evenmin is dit geval bij het hof van Saint James. De bezwaren komen uit Parijs, hoewel de heer Drouin de Lhuys ze tracht te verminderen. — Men verzekert ons, redeneert de *Press* verder, dat het lord John Russell niet gelukken wilde Keizer Napoleon zijne reis naar de Krim uit het hoofd te praten. De Koning van Pruissen klaagt zeer over de behandeling, die hij bij de laatste onderhandelingen heeft ontvangen. Hij bood aan om groote offers aan de gemeene zaak te brengen. Aan den anderen kant stelde Napoleon twee voorwaarden van alliantie voor, die evenveel verwondering als tegenzin opwekken: 1o. dat hij het regt zoude hebben, zonder de sanctie van den Duitschen bond, Fransche troepen door Duitschland te laten marcheren en 2o. dat de koning van Pruissen zich zoude verbinden op het Weener congres met de meerderheid te stemmen. Zelfs de heer Drouin de Lhuys moet zijn keizerlijken meester de opmerking gemaakt hebben, dat het zonder voorbeeld was, dat aan eene onafhankelijke monarchie zulke voorwaarden waren opgelegd. De keizer bleef doof voor alle voorstellingen en verklaarde, dat zoo er van dit geval geen *precedent* was, hij er een zoude daarstellen. Het gebiedende optreden van keizer Napoleon, hetwelk het hof van Saint James verontrust, wordt duidelijk door een op het einde van 1854 zonder Engelands weten, met den keizer van Oostenrijk gesloten geheim verdrag, waardoor de Fransche keizer zich meester van den stand van zaken gemaakt heeft."

— Uit eene goede bron deelt de *Noordd. Ztg.* mede, dat te St. Petersburg in een raad van ministers, die onder het voorzitterschap des nieuwen keizers gehouden werd, besloten is, dat de oorlogstoebereidselen zonder ophouden voortgezet worden.

Britsch Guyana.

Te Philadelphia heeft zich eenigen tijd geleden eene maatschappij gevormd om Demerarij te koloniseren. Er bestond echter een vooroordeel dat Britsch Guyana zeer ongezond zoude zijn. — De *Royal Gazette* behelst thans een artikel waarin het blad dat vooroordeel bestrijdt, en de gezondheid en vruchtbaarheid dier kolonie in het oog doet springen. Het herinnert de Noord-Amerikanen dat men het denkbeeld moet laten varen, dat menschen uit de gematigde luchtstreken den arbeid in Demerarij niet zouden kunnen uithouden, en wijst op de Portugezen die er zeer gezond zijn, en op de tabellen van overlijden in het algemeen. — Het bestrijdt de meening waaraan men maar al te veel hecht dat daar alleen SUIKER kan gecultiveerd worden; dat die arbeid zwaar is voor den uitheemschen landbouwer, en groote kapitalen van den huurder vereischt; — het blad geeft der Philadelphische maatschappij te kennen, dat niet juist gegoede lieden, maar menschen van den middenstand daar verlangd worden, die *niet alleen* suiker behoeven voort te brengen, maar met de beste resultaten katoen, koffij, rijst, tabak, mais, arrowroot, kaneel, indigo en eene menigte andere artikelen, die welig tieren, kunnen produceren; terwijl de veestapel groote voordeelen oplevert. Het blad moedigt verder die maatschappij aan tot het tot stand brengen van haar voornemen, en eindigt met op te merken dat de buitenlanders dadelijk na hunne komst vaste eigendommen kunnen bezitten, iets hetwelk niet in Engeland of Amerika het geval is.

— Te Georgetown ontvangene brieven melden dat een stoomboot in de vaart zoude worden gebragt van Philadelphia naar Bermuda en Demerarij. Men meende dat de eigenaars genoegen hebben genomen met de door de wetgeving daarvoor bepaalde som van 500 p. st.

Burgerlijke Stand.

Van den 12n. tot den 19den April 1855, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 13den, Wim Schaijk, 53 jaren. Den 15n., Pierre Christiaan Louis Dompig, 58 jaren. Idem, Anna Seelig, dochter van Simon Seelig en Judith Heijmans, 7 dagen. Idem, Sara Jacob Content, wed. David Daniel Sanches, 70 jaren. Idem, Johanna van Vogt, 83 jaren. Den 16den, Henrij Joseph Libanon, 9 maanden. Idem, Henrietta Mathilda Kreps, dochter van Christaan Gerrit Kreps en Anna Catharina Vollmer, 1 jaar en 6 maanden. Den 17den, Rica Joquina wed. A. Pinto, . . jaren. Idem, Johanna Catharina Kraanstuijver, 25 jaren. Den 19den, J. Hes, 20 jaren, ligtmatroos aan boord van Z. M. Stoomschip *Curaçao.*

Levenloos geboren.

Den 18 dezer, een kind van het vrouwelijk geslacht van Rachel Geertruida Louzada.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG den 20 April 1855.

Het Erf met al de daaropstaande Gebouwen aan de Keizer straat, La. D No. 8, aankomende boedel A. F. PICORNA.— *f* 800.— H. en Z. HEUVELKAMP.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 20sten dezer, de Fransche stoomboot le Flambart, komm. Raoul, van Caijenne.

Uitgeklaard.

Den 19n. dezer, het schip *Noord Holland*, kapt. F. C. Overeem, naar Amsterdam, lading: 416 v. Suiker 584,821 pond, 105 balen schoone Katoen 35,775 pond, 1 baal vuile dito 300 pond, 10 puncheons Rum 1,220 gall., 25 blokken en 30 planken van Cederhout en 1 Piano Forte.— Passagiers: Mejufr. C. Stroom wed. A. C. Dahle en E. M. Stroom, de Heeren F. P. Bouguenon, G. F. Kessel en J. H. van Herwaarden en de minderj. C. M. A. Lissone.

ADVERTENTIEN.

Het ARMBESTUUR der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente* alhier, heeft de eer aan de geachte Dames kenbaar te maken, dat de **VOORWERPEN** voor de

Liefdadigheids-Loterij,

tot *ultimo* Junij e. k., ten huize van den Voorzitter M. H. POS worden ingewacht; met vriendelijke uitnoodiging, om, van hare voortdurende belangstelling in het lot der behoeftigen, in ruime mate te doen blijken; zullende elk daartoe bestemd geschenk, met liefde en dank worden aangenomen.

Paramaribo, den 20 April 1855.

In naam van het Armbestuur voornoemd,
De Secretaris,
M. J. GOEDMAN.

(5863) Het **BESTUUR** van het *Letterlievend Genootschap*: **OEFENING KWEEKT KENNIS** besloten hebbende een

Surinaamsche Almanak

uitttegeven, zoo worden de **Leden**, namens de Commissie van Redactie uitgenoodigd, blijken van hunne belangstelling te geven, door het inzenden van gepaste **Bijdragen**, ter meerdere opluistering van het Werk, welke Bijdragen vóór *ultimo* Junij aanstaande worden ingewacht bij den Secretaris.

(5867) De **VERLOTING** der Voorwerpen van den Ondergeteekende, bepaald geweest op **MORGEN** blijft uitgesteld tot nadere aankondiging.

Paramaribo, den 20 *April* 1855.

C. F. PHILIPS.

(5864) De ondergeteekende, voor korten tijd de kolonie Verlatende, heeft tot zijne **gevolmagtigden** aangesteld: zijne Echtgenoot E. M. KEMPER en de Heer J. HECHT; nemende hij langs dezen weg, afscheid van Zijne Vrienden en Bekenden, hun een hartelijk **VAARWEL** toeroepende.

Paramaribo, den 21 *April* 1855.

G. F. KESSEL.

A. H. BECHTOLD

noodigt bij deze allen uit, die iets van hem te vorderen hebben, om hunne rekeningen in blanco in te zenden, ten einde na accoordbevinding, betaling te erlangen, en verzoekt allen die hem schuldig zijn, zoo spoedig mogelijk, hunne rekeningen te voldoen, daar hij, zonder onderscheid van perrsoon, al de nalatigen in **Regten** zal betrekken. (5866)

De Pillen en Zalf van Holloway

hebben eene bewonderenswaardige genezing veroorzaakt van eene verzwering welke door de geneesheeren en heelmeesters voor ongeneesbaar werd gehouden.

Robert Palett, een zeevaarder te Wolsoken bij Wisbeach, had een gevaarlijke verzwering in den arm, hij had twee jaren lang in een buitenlandsch hospitaal en nog geruimen tijd in een ziekenhuis in zijne woonplaats gelegen, zonder dat men hem had kunnen genezen, zoodat hij ten laatste opgegeven en voor ongeneesbaar verklaard werd. Doch gedurende eenigen tijd de zalf en pillen van Holloway gebruikt hebbende, werd zijne wonde geheel genezen en zijne gezondheid hersteld. Dit kan worden betuigd door den heer Abraham Catlin en andere aanzienlijke inwoners van Wolsoken.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld, bij den Apotheker A. B. DE **Vries**, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (5865)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**